Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce F. B., právně zastoupeného JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem v Praze, Bryksova 939/37, 198 21 Praha 9, proti České správě sociálního zabezpečení, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2002,

takto:

I. **Řízení se zastavuje.**

II. **Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3725 Kč k rukám advokáta JUDr. Lubomíra Müllera do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

Opravným prostředkem ze dne 21. 10. 2002, podaným dne 24. 10. 2002 u Vrchního soudu v Praze, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2002 v bodě II., kterým byla za dobu od. 5. 7. 1983 do 10. 11. 1983 zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2002 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů a o změně zákona č. 39/2000 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních armád a spojeneckých armád v letech 1939 až 1945.

Vrchní soud v Praze řízení do konce roku 2002 nedokončil a v souladu s ustanovením § 132 soudního řádu správního věc předal Nejvyššímu správnímu soudu.

Žalovaná ve svém vyjádření z května 2003 sdělila, že s ohledem na skutečnost, že žalobce spolu s žalobou předložil doklady prokazující jeho nárok i za dobu od 5. 7. 1983 do 10. 11. 1983, hodlá podle § 62 odst. 1 s. ř. s. vydáním nového rozhodnutí uspokojit žalobcův nárok v plném rozsahu. Rozhodnutím ze dne 18. 6. 2003, pak žalovaná podle § 5 odst. 2 zákona č. 261/2001 Sb. přiznala žalobci jednorázovou peněžní částku 149 000 Kč, tedy i za dobu předtím spornou.

V podání ze dne 30. 7. 2003, které došlo Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 8. 2003, žalobce na výzvu soudu sdělil, že se postupem žalované cítí být

uspokojen, souhlasil s tím, aby řízení bylo zastaveno, a požádal o přiznání náhrady nákladů řízení.

Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 62 odst. 4 s. ř . s. zastavil. Žalobce má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno pro uspokojení žalobce (§ 60 odst. 3 s. ř .s. *in fine*). Náklady řízení, jež je žalovaná povinna žalobci nahradit, jsou tvořeny částkou 3500 Kč jako odměnou za zastupování advokátem (§ 11 vyhl. č. 484/2000 Sb., § 133 s. ř. s.) a částkou 3 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů advokáta [§ 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 133 s. ř. s.], celkem 3725 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2003

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu